

Russell M. Nelson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

A próféták támogatása

Az, hogy támogatjuk a prófétákat, személyes elkötelezettséget jelent arra, hogy minden tőlünk telhető meg fogunk tenni prófétai üzeneteik támogatására.

Eyning elnök, köszönjük az építő és inspiráló üzenetedet! Kedves fivéreim és nőtestvéreim, köszönjük hiteteket és odaadásotokat. Tegnap mindannyiunkat felkértek, hogy támogassuk Thomas S. Monsont az Úr prófétájaként és az Úr egyházának elnökeként. Gyakran énekeljük a himnusz: Prófétánkat köszönjük, Atyánk.¹ Vajon valóban értitek és értem-e, hogy ez mit jelent? Gondoljatok bele, milyen kiváltságot adott nekünk az Úr, hogy támogathatjuk a prófétáját, akinek a tanácsa mindig tiszta, felesleges sallangtól mentes, nem fűti személyes törekvés, és teljes mértékben igaz!

Hogyan tudjuk valóban támogatni a prófétát? Jóval azelőtt, hogy az egyház elnöke lett, Joseph F. Smith elnök ezt a magyarázatot adta: „Azoknak a szenteknek, akik... támogatják az egyház vezetőit, fontos kötelessége, hogy ezt ne csak kezük feltartásával, pusztá formaságként, hanem valójában [*a tetteikkel*] és őszintén tegyék.”²

Jól emlékszem a próféta támogatására véghezvitt legegyedülállóbb tettemre. Orvosdoktorként és szívsebészként az én felelősségem volt nyílt szívműtétet végezni Spencer W. Kimball elnökön 1972-ben, amikor ő a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnökeként szolgált. Nagyon

bonyolult műtetre volt szüksége. Nekem viszont nem volt tapasztalatom egy efféle eljárás elvégzésére egy szívelégtelenséggel küzdő, 77 éves páciens esetében. Nem javasoltam a műtétet, és erről tájékoztattam Kimball elnököt és az Első Elnökséget is. Kimball elnök azonban hittel telve úgy döntött, hogy aláveti magát a műtétnek, csupán azért, mert az Első Elnökség azt javasolta. Ez jól mutatja, mennyire támogatta a vezetőit! A döntése miatt igencsak összerendeztem!

Hála az Úrnak azonban az operáció sikeres volt. Amikor Kimball elnök szíve újra verni kezdett, olyan nagy erővel tette! És abban a pillanatban a Lélek tiszta tanúságot tett számomra arról, hogy ez az ember egy nap az egyház elnöke lesz!³

A folytatást már ismeritek. Csupán 20 hónappal később Kimball elnök az egyház elnöke lett, és sok éven át nyújtott nyílt és bátor vezetést.

Azóta támogattuk az egyház elnökeként Ezra Taft Bensont, Howard W. Huntert, Gordon B. Hinckley-t, most pedig Thomas S. Monsont, akik próféták a szó minden értelmében!

Szeretett fivéreim és nőtestvéreim, ha a visszaállítás elért bármit is, az az volt, hogy szertefoszlatta azt az ósrégi mítoszt, hogy Isten többé már nem

beszél a gyermekeivel. Semmi sem áll messzebb az igazságtól. Minden adományozási korszakban egy próféta állt Isten egyházának az élén, Ádám napjaitól kezdve a mai napig.⁴ A próféták bizonyosságot tesznek Jézus Krisztusról – az Ő isteni mivoltáról, valamint földi küldetéséről és szolgálatáról.⁵ Eme utolsó adományozási korszak prófétájaként tiszteljük Joseph Smith prófétát. És az egyház elnökeként tisztelünk minden férfit, aki azóta követte őt az egyház elnökeként.

Amikor támogatjuk a prófétákat és más vezetőket,⁶ a közös megegyezés törvényét hívjuk segítségül, mert az Úr ezt mondta: „...senkinek nem adatik meg, hogy elmenjen prédikálni az evangéliumomat, vagy felépíteni az egyházamat, ha nem rendeli el valaki, akinek felhatalmazása van, és az egyház tudja, hogy felhatalmazása van, és szabályosan elrendelték az egyház vezetői.”⁷

Ez bizonyosságot és hitet ad nekünk, az egyház tagjainak, miközben törekszünk eleget tenni a szentírásbeli felszólításnak, hogy szívleljük meg az Úr hangját,⁸ amint az szolgálai, a próféták hangja révén adatik.⁹ Az Úr egyházában minden vezető megfelelő felhatalmazás által kerül elhívásra. Egyetlen próféta, vagy ami azt illeti, ebben az

egyházban egyetlen más vezető sem hívta el saját magát soha. Egyetlen prófétát sem választottak soha. Az Úr egyértelművé tette ezt, amikor ezt mondta: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvek titeket”¹⁰. Ti és én soha, semmilyen szinten nem „szavazunk” az egyházi vezetőkre, noha kiváltságunkban áll támogatni őket.

Az Úr útjai különböznek az ember útjaitól. Az ember útjai eltávolítanak másokat a hivatalukból vagy az üzleti életből, amikor megöregszenek vagy valamilyen fogyatékosáruk lesz. De az ember útjai soha nem voltak és soha nem is lesznek az Úr útjai. Az, hogy támogatjuk a prófétákat, személyes elkötelezettséget jelent arra, hogy minden tőlünk telhetőt meg fogunk tenni prófétai üzeneteik támogatására. Támogatásunk eskükhöz hasonló jelzése annak, hogy prófétai elhívásukat legitimnek és ránk nézve kötelező érvényűnek ismerjük el.

Huszonhat évvel azelőtt, hogy az egyház elnöke lett, az akkor még elderi címet viselő George Albert Smith ezt mondta: „A kötelezettség, melyet... kezünk felemelésével vállalunk, a legszentebbek egyike. *Nem* azt jelenti, hogy csendben folytatjuk az utunkat, és elfogadjuk, hogy az Úr prófétája irányítja ezt a munkát, hanem... azt, hogy mögötte fogunk állni, imádkozni fogunk érte, megvédjük a jó hírért, és

igyekszünk követni az utasításait, ahogyan az Úr irányításával átadja nekünk azokat...”¹¹

Az élő Isten vezeti az élő egyházat!¹² Az Úr kinyilatkoztatja az egyházra vonatkozó akaratát a prófétája számára. Tegnap, miután felkértek minket, hogy támogassuk Thomas S. Monsont az egyház elnökeként, abban a kiváltságban is részünk volt, hogy támogathattuk őt, valamint tanácsosait az Első Elnökségben és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjait prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként. Gondoljatok csak bele! Tizenöt férfit támogatunk Isten prófétáiként! Nekik birtokukban van a papság összes kulcsa, amely valaha is átadott az embernek ebben az adományozási korszakban.

Tizenöt férfi elhívása a szent apostoli hivatalba nagy védelmet biztosít számunkra az egyház tagjaiként. Miért? Mert e vezetők döntéseinek egyhangúnak kell lenniük.¹³ El tudjátok képzelni, milyen mértékben kell sugalmaznia a Léleknek 15 embert ahhoz, hogy döntésük egyhangú legyen? E 15 férfi mind különböző tanulmányi és hivatásbeli háttérrel rendelkezik, és sok dologról különbözően vélekednek. Higggyetek nekem! Ez a 15 férfi – ezek a próféták, látnokok és kinyilatkoztatók – tudják, mi az Úr akarata, amikor egységes döntésre jutnak! Elkötelezetten ügyelnek arra, hogy

valóban az Úr akarata legyen meg. Az Úr imája mintát ad e 15 férfi mindegyikének, amikor imádkoznak: „Legyen meg a te akaratod úgy a földön, miként az a mennyben van.”¹⁴

Az apostoli hivatal leggrégebb óta viselő apostol elnököl.¹⁵ A rangidősség e rendszere folytán általában idősebb férfiak jutnak hivatalra az egyház elnökeként.¹⁶ Mindez folyamatosságot, kipróbált érettséget, tapasztalatot és hosszas felkészülést biztosít, az Úr irányítása alatt.

Az egyházat ma maga az Úr szervezte meg. Az irányítás egy olyan rendszerét vezette be, amely biztosítja, hogy elegendő létszám és helyettesítési lehetőség álljon rendelkezésre. Ez a rendszer biztosítja a prófétai vezetést még akkor is, ha esetleg az előrehaladott kora járó elkerülhetetlen betegségek vagy gyengeségek merülnek fel.¹⁷ Bőven vannak ellensúlyok és óvintézkedések, hogy soha egyetlen ember se tudja tévútra vezetni az egyházat. Állandó képzés alatt állnak az idősebb vezetők, hogy egy nap készen álljanak elfoglalni helyüket a legmagasabb tanácsokban. Megtanulják, hogyan hallják meg az Úr hangját a Lélek suttoágasai által.

Amikor első tanácsosként szolgált Ezra Taft Benson elnök mellett, aki akkor már halandó élete vége felé járt, Gordon B. Hinckley elnök ezt mondta:

„Az alapelvek és eljárásmodok, melyeket az Úr felállított egyháza irányítására, minden lehetséges körülménnyel számolnak. Fontos..., hogy ne legyenek kétségek vagy aggályok az egyház irányítását és a prófétai ajándékok gyakorlását illetően, ideértve az egyház ügyei és programjai intézéséhez szükséges sugalmazáshoz és kinyilatkoztatáshoz való jogot, amikor az elnök netán megbetegszik vagy nem képes teljes körűen eleget tenni feladatainak.

Az Első Elnökségnek és a Tizenkét Apostol Tanácsának, akiket elhívtak és elrendeltek a papság kulcsainak viselésére, felhatalmazása és felelőssége az egyház irányítása, szertartásainak kiszolgálása, tanának kifejtése, továbbá gyakorlatainak megalapozása és fenntartása.”

Hinckley elnök így folytatta:

„Amikor az elnök beteg vagy nem képes teljes mértékben eleget tenni a hivatalával járó kötelességeknek, akkor két tanácsosa alkotja az Első Elnökség Kvórumát, és folytatják az elnökség mindennapos teendőinek ellátását. [...]

Azonban minden fő irányelvet, eljárást, programot vagy tant az Első Elnökség és a Tizenkettek együttesen vesznek fontolóra, alaposan és imádságos lélekkel.”¹⁸

Tavaly, amikor Monson elnök elért az egyház elnökeként végzett szolgálata öt éves mérföldkövéhez, visszatekintett 50 esztendő apostoli szolgálatára, és ezt a kijelentést tette: „A kor idővel mindannyiunktól bezsedi a vámot. Csatlakozunk azonban Benjámin királyhoz, aki ezt mondta: »olyan vagyok, mint ti magatok, kiszolgáltva mindenféle gyengeségnek a testben és az elmében; mégis [ki] választott... és felszentelt atyám...; és megtartott és megőrzött az ő páratlan hatalma, hogy titeket szolgáljalak mindazon hatalommal, elmével és erővel, amit az Úr megadott nekem (Móziás 2:11).«”

Monson elnök így folytatta: „Minden egészségügyi kihívás ellenére, amely minket érhet, minden gyengeség ellenére a testben vagy az elmében, képességeink legjava szerint szolgálunk. Biztosítalak benneteket

afelől, hogy az egyház jó kezekben van. Az Első Elnökség Tanácsa és a [Tizenkét Apostol] Kvóruma számára felállított rendszer biztosít [minket] afelől, hogy mindig jó kezekben lesz, és hogy jöjjön bármi is, nincs okunk aggodalomra vagy félelemre. Szabadítónk, Jézus Krisztus, akit követünk, akinek hódolunk, és akit szolgálunk, mindig ott áll a kormányruánál.”¹⁹

Monson elnök, köszönjük neked ezeket az igazságokat! És köszönjük neked az egész életeden át nyújtott példás és odaadó szolgálatodat. Hadd adjak hangot az egyház minden tagja nevében szerte a világon egységes és őszinte hálánknak, melyet érted érzünk. Tisztelünk téged! Szeretünk téged! Támogatunk téged, nem csupán felemelt kezünkkel, hanem teljes szívünkkel és minden felajánlott erőfeszítésünkkel. Alázatosan és buzgón mindig „érted imádkozunk, jó prófétánk”²⁰! Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Prófétánkat köszönjük, Atyánk. *Himnuszok*, 11. sz.
2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith* (1999). 211.; kiemelés hozzáadva. Ez a kijelentés 1898-ban hangzott el, amikor Smith elnök második tanácsosként szolgált az Első Elnökségben.
3. További részletekért lásd Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 153–56.
4. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: adományozási korszak.
5. Számos próféta jövendölte meg az Úr eljövetelét, köztük Lehi (lásd 1 Nefi 1:19), Nefi (lásd 1 Nefi 11:31–33; 19:7–8), Jákób (lásd Jákób 4:4–6), Benjámin (lásd Móziás 3:5–11, 15), Abinádi (lásd Móziás 15:1–9), Alma (lásd Alma 40:2), valamint a lámánita Sámuel (lásd Hélamán 14:12). Mielőtt a Szabadító megszületett Betlehemben, ők látták engesztelő áldozatát és azt követő feltámadását.
6. A vezetők támogatásának tantétele alapvető az Úr egész egyházában. Az embereket támogatják, mielőtt elválasztják őket egy elhívásban, illetve mielőtt elrendelik egy papsági hivatalba.
7. Tan és a szövetségek 42:11. Vezetőink támogatásának gyakorlata 1830. április

6-án, az egyház megszervezésekor került bevezetésre, valamint 1836 márciusában, amikor az Első Elnökséget és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjait prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatták (lásd *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).

8. A Mormon könyve figyelmeztet a veszélyre, ha figyelmen kívül hagyjuk a prófétai tanításokat. Azt olvashatjuk lapjain, hogy „a nagy és tágas épület a világ gögje volt; és összedőlt, és annak bukása rendkívül nagy volt. És az Úr angyala... szólt hozzám, mondván: Ilyen lesz a pusztulása minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, amely a Bárány tizenkét apostola ellen harcol” (1 Nefi 11:36).
9. Lásd Dániel 9:10; Ámós 3:7; Tan és a szövetségek 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. János 15:16. Az ötödik hittétel egyértelművé teszi: „Hisszük, hogy az embert Istennek kell elhívnia, prófécia, valamint felhatalmazással rendelkezők kézrátétele által, hogy prédikálhassa az Evangéliumot és szolgálhasson annak szertartásaiban.”
11. *Az egyház elnökeinek tanításai: George Albert Smith* (2010). 62.; kiemelés hozzáadva. Ez az idézet George Albert Smith elder 1919-ben elhangzott konferenciái beszédéből származik. George Albert Smith 1945-ben lett az egyház elnöke.
12. Lásd Tan és a szövetségek 1:30, 38.
13. Lásd Tan és a szövetségek 107:27.
14. 3 Nefi 13:10; lásd még Máté 6:10; Lukács 11:2.
15. Az egyház elnöke halálakor az Első Elnökség feloszlik, és a tanácsosok elfoglalják helyüket a Tizenkét Apostol Kvórumában. A Tizenkettek Kvóruma elnököl az egyház felett az Első Elnökség újraszervezéséig. Ezt az átmeneti időszakot apostoli interregnumnak nevezzük. A történelem folyamán ez az időszak hosszát tekintve négy naptól három és fél évig terjedt.
16. Természetesen az utódlás e mintája nem volt érvényben Joseph Smith elhívása esetében, akit előre elrendeltek a visszaállítás prófétájaként és az egyház első elnökeként (lásd 2 Nefi 3:6–22; lásd még Ábrahám 3:22–23).
17. Tudjuk, hogy maga az Úr bármelyikünket bármikor hazahívhat, amikor úgy határoz.
18. Gordon B. Hinckley, „God Is at the Helm,” *Ensign*, May 1994, 54; lásd még Gordon B. Hinckley, „He Slumbers Not, nor Sleeps,” *Ensign*, May 1983, 6.
19. „Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.
20. Érted imádkozunk, jó prófétánk. *Himnuszok*, 14. sz.

Carol F. McConkie

első tanácsos a Fiatal Nők Általános Elnökségében

Éljünk a próféták szavai szerint!

Hogy összhangban legyünk a menny isteni céljaival, támogatjuk a prófétát, és folyamatosan azt választjuk, hogy a szavai szerint élünk.

Mennyei Atyánk minden gyermekét szereti, és arra vágyik, hogy ismerjék és értsék az Ő boldogságtervét. Ezért prófétákat hív el, akiket hatalommal és felhatalmazással rendeltek el, hogy Isten nevében cselekedjenek gyermekei megszabadításáért. Az igazlelkűség hírnökei ők, tanúi Jézus Krisztusnak és végtelen engesztelése hatalmának. Viselik Isten királyságának kulcsait a földön, és felhatalmazást adnak a szabító szertartások elvégzésére.

Az Úr igaz egyházában „egyszerre soha nincs egynél több valaki a földön, akire rá lenne ruházva ez a hatalom és ennek a papságnak a kulcsai”¹. Thomas S. Monson elnököt prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként támogatjuk. Kijelenti az Úr szavát, hogy vezesse és irányítsa az egész egyházat. Ahogyan J. Reuben Clark elnök magyarázta: „Egyedül az egyház elnökének... van joga kinyilatkoztatást kapni az egyházra.”²

Az élő prófétát illetően az Úr a következő parancsot adja egyháza népének:

„...szívleljétek meg *minden* szavát és parancsolatát, amelyet úgy ad

nektek, ahogyan ő kapja azokat, teljes szentségben járva énelöttem;

Mert az ő szavát úgy fogadjátok, mintha az én számból eredne, teljes türelemmel és hittel!

Mert megtéve e dolgokat a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felettetek”³.

Hogy összhangban legyünk a menny isteni céljaival, támogatjuk a prófétát, és folyamatosan azt választjuk, hogy a szavai szerint élünk.

Monson elnök tanácsosait és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjait is prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatjuk. „Joguk, hatalmuk és felhatalmazásuk van arra, hogy kijelentsék [az Úr] gondolatát és akaratát..., az egyház elnökének alárendelve.”⁴ Krisztus nevében szólnak. Krisztus nevében jövendölnek. Mindent Jézus Krisztus nevében tesznek. Szavaikban halljuk az Úr hangját és érezzük a Szabadító szeretetét.

„És amit akkor mondanak, amikor a Szentlélek készíti őket, az szentírás lesz..., és Isten szabadulásra vezető hatalma.”⁵ Maga az Úr ezt mondta: „...akár saját hangom, akár szolgálóm hangja által, az ugyanaz.”⁶